

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/139/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514229027
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1514229027.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: W.. O. Č., L.. XX. XX. XXXX, J. E. A.. Č.. X, J., zastúpený advokátom: JUDr. Emil Molnár, Záhradnícka ul. č. 9, Bratislava, proti odporcovi: P. C., L.. XX. XX. XXXX, J. I. A.. Č.. XX, J., zastúpený advokátom: JUDr. Michal Ellinger, Wolkrova ul. č. 41, Bratislava, o zaplatenie istiny 2. 300 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 02. marca 2016, č. k. 24C/119/2015 - 79, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy prvostupňového konania v sume 184, 92 eur, k rukám právneho zástupcu odporcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žiadny z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 461, 14 eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 146 ods. 1 písm. c), § 146 ods. 2, § 149 ods. 1 O. s. p. a vecne tým, že pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil mieru zavinenia každého z účastníkov na zastavení konania a dospel k záveru, že k späťvzatiu návrhu došlo v dôsledku správania navrhovateľa, keďže jeho právny zástupca v písomnom späťvzatií uviedol, že návrh zobral v celom rozsahu späť, nakoľko nebolo možné dosiahnuť konsenzus účastníkov o podmienkach mimosúdneho zmieru, z dôvodu ktorého mal pochybnosť o dôvodnosti podaného návrhu a preto odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že trovy konania spočívajú v trovách právneho zastúpenia za štyri úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava právneho zastúpenia zo dňa 20. 03. 2015, rokovanie s protistranou dňa 25. 06. 2015 a 05. 08. 2015, podanie odvolania dňa 30. 12. 2015) á 91, 29 eur a za dva úkony, účasť na pojednávaní dňa 08. 06. 2015 a 02. 12. 2015 - 1/4 úkonu á 22, 82 eur, 6 á 8, 39 eur režijný paušál podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a navrhol ho podľa § 220 O. s. p. zmeniť a o trovách konania rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Namietol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezohľadnil jeho vyjadrenie zo dňa 03. 03. 2016, v ktorom uviedol skutočnosti preukazujúce dôvodnosť pohľadávky, ako aj skutočnosti, ktoré ho viedli k späťvzatiu návrhu, ktorý podal dôvodne. Uviedol, že pôžičku, ktorej vrátenie bolo meritom veci poskytol odporcovi za účelom náhrady ujmy vzniknutej bývalému zamestnancovi odporcu v dôsledku jeho protiprávnej činnosti, pričom odporca dlh materiálne akceptoval navonok vystavením vlastnej zabezpečovacej zmenky, v priebehu konania deklaroval snahu o mimosúdne vyriešenie sporu a podstatným dôvodom neuzavretia mimosúdneho zmieru bol odmietavý a nekonštruktívny postoj odporcu a návrh na začatie konania vzal späť, nakoľko pokračovanie v súdnom konaní vyhodnotil ako ekonomicky nevhodné a neefektívne,

ako aj pre dôvodnú obavu, že k uspokojeniu jeho pohľadávky by v konečnom dôsledku nedošlo pre majetkové pomery odporcu a prebiehajúce exekúcie voči nemu. Namietol počet úkonov právnej pomoci priznaných napadnutým uznesením z dôvodu, že sú neúmerne a neadekvátne, nakoľko v súlade s ust. § 13a ods. 1 písm. f) vyhl. č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za rokovanie s protistranou za každú začatú hodinu, avšak rokovania s právnym zástupcom odporcu zo dňa 25. 06. 2015 a 05. 08. 2015 nielen neprekročili jednu hodinu, ale najmä právny zástupca odporcu do súdneho spisu založil formulárové (dopredu pripravené) protokoly o priebehu rokovaní, z ktorých dĺžka ich trvania vôbec nevyplýva s tým, že na nich predniesol svoj návrh na mimosúdne urovanie, avšak právny zástupca odporcu žiadny spôsob urovnania nenavrhol. Uviedol, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania za účasť právneho zástupcu odporcu na rokovaníach s protistranou zo dňa 25. 06. 2015 a 05. 08. 2015 vec nesprávne právne posúdil, keď okrem iného nevzal do úvahy aktuálnu judikatúru a neaplikoval príslušné ustanovenia vyhlášky (§ 13a ods. 3 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 09. 2011, sp. zn. 5Sžo/253/2010). Vytkol súdu prvého stupňa aj priznanie odmeny za úkon právnej služby za účasť na pojednávaní právneho zástupcu dňa 02. 12. 2015, nakoľko prebehlo po tom, ako podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 26. 11. 2015 zobral svoj návrh späť a zároveň požiadal o zrušenie tohto pojednávania, z čoho vyplýva, že k späťvzatiu jeho návrhu došlo skôr, ako sa pojednávanie začalo a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa, rešpektujúc procesnú ekonomiu, pojednávanie zrušiť a o jeho zrušení informovať účastníkov konania. Poukázal na skutočnosť, že jeho právny zástupca v rámci kolegiálnej korektnosti telefonicky informoval právneho zástupcu odporcu o úplnom späťvzatií návrhu a o podanej žiadosti o zrušenie nariadeného pojednávania, čo zobral na vedomie a úctivo poďakoval a preto prvostupňový súd správne nepostupoval, keď mu priznal podľa § 13a ods. 1 písm. e) vyhlášky náhradu trov za účasť právneho zástupcu odporcu na pojednávaní dňa 02. 12. 2015. Namietol aj priznanie odmeny za úkon právnej služby - odvolanie voči výroku o náhrade trov konania, nakoľko za tento úkon podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Uviedol, že priznanie náhrady trov konania odporcovi sa prieči účelu tohto inštitútu, ktorým je bezpochyby nahraďiť druhej strane reálne vzniknuté a vynaložené náklady na súdny spor, nakoľko odporcovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a preto mu trovy konania súvisiace s platením súdnych poplatkov nevznikli s tým, že podľa jeho vedomostí je odporca v konaní zastúpený advokátom určeným Centrom právnej pomoci, t. j. služby právnej pomoci sú mu poskytované podľa zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. s tým, že odmena za právne zastupovanie advokátom určeným Centrom právnej pomoci sa v danom prípade určuje podľa druhej časti tretej hlavy vyhlášky ako paušálna odmena, ktorej výška závisí od predmetu sporu (nie jeho hodnoty), z dôvodu ktorého je predpoklad, že právnemu zástupcovi odporcu bude Centrom právnej pomoci priznaná odmena za jeho zastupovanie aj v prípade, ak v súdnom konaní súd účastníkom konania náhradu trov konania neprizná. Vytkol súdu prvého stupňa, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa a náhradu trov konania odporcovi vôbec nepriznať, resp. aplikovať moderačné právo podľa § 150 ods. 1 O. s. p.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že hodnota sporu je 2. 300 eur a pôvodne si uplatnil trovy vo výške 1. 272, 58 eur, z ktorej je suma 1. 073, 22 eur za právne úkony vykonané na prvom stupni, pričom napadnutým uznesením mu boli priznané trovy iba vo výške 461, 14 eur. Odporca si zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 91, 29 eur a sumu 8, 58 eur, režijný paušál.

Navrhovateľ, ktorému súd prvého stupňa vyjadrenie odporcu k ním podanému odvolaniu nedoručil, sa k nemu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto je potrebné ho zmeniť.

V posudzovanej veci ide v poradí o druhé rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, keď uznesenie zo dňa 02. decembra 2015, č. k. 24C/119/2015 - 50, ktorým konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 131, 30 eur prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov, Slovenskej pošty, a.s. a o trovách konania

rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, zrušil Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 21. januára 2016, č. k. 10Co/13/2016 - 74 v napadnutom výroku o trovách konania z dôvodu absencie jeho vecného odôvodnenia, t. j. z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti prvostupňového uznesenia, ktorým rozhodol o trovách zastaveného konania.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu (§ 146 ods. 2 O. s. p.).

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania.

V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu skúma súd iba to, či ku dňu podania návrhu bol tento podaný dôvodne, rozhodujúci je teda stav, ktorý je tu v deň podania návrhu, všeobecne je teda možné uviesť, že aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. prichádza do úvahy ako dôsledok správania odporcu po tom, čo bol podaný návrh na začatie konania a toto správanie odporcu bolo dôvodom späťvzatia návrhu. Je síce pravdou, že z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť vždy ten účastník, ktorý zobral návrh na začatie konania späť, avšak bez ďalších súvislostí tento výklad by mohol mať za následok absurdné závery pre rozhodnutie o náhrade o trovách konania. Vnútorňá pohnúťka navrhovateľa vedúca k späťvzatiu žaloby ho nezbavuje procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.

Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak oprávnená osoba spĺňa podmienky ustanovené osobitným predpisom na priznanie náhrady trov konania, súd prizná náhradu trov konania namiesto oprávnenej osobe advokátovi, ktorý je oprávnený vo vlastnom mene a na svoj účet náhradu trov konania aj vymáhať.

Nebolo možné sa stotožniť s tvrdením navrhovateľa v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa bol povinný pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadať na skutočnosti, ktoré ho viedli k podaniu návrhu, resp. k jeho späťvzatiu, nakoľko ako už odvolací súd uviedol vyššie, pri späťvzati návrhu je súd oprávnený skúmať iba to, ktorý účastník z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť a nie okolnosti, ktoré ho k uplatneniu práva (nároku, podaniu návrhu) viedli, keďže toto hľadisko je súd povinný skúmať iba v prípade aplikácie ust. § 150 ods. 1 O. s. p. na rozhodnutie o náhrade trov konania.

K tvrdeniu navrhovateľa v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa pochybil, keď jeho vyjadrenie zo dňa 03. 03. 2016 pri rozhodovaní napadnutým uznesením nevzal do úvahy, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením dňa 02. marca 2016 a uvedené vyjadrenie navrhovateľa bolo prvostupňovému súdu doručené dňa 07. 03. 2016, a preto je logické, že na toto vyjadrenie už po vydaní rozhodnutia prihliadať nemohol.

Súd prvého stupňa však rozhodol napadnutým uznesením vecne nesprávne, keď odporcovi priznal trovy právneho zastúpenia aj za úkony právnej služby, ktorých účelnosť vôbec neskúmal, nakoľko ako správne uviedol navrhovateľ v podanom odvolaní, z formulárových protokolov o priebehu rokovaní právneho zástupcu navrhovateľa s právnym zástupcom odporcu zo dňa 25. 06. 2015 a zo dňa 05. 08. 2015 vôbec

nie je možné zistiť dĺžku ich trvania, pričom z ust. § 13 a ods. 1 písm. f) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb jednoznačne vyplýva, že advokátovi patrí odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú, t. j. nie začatú hodinu.

Odvolačný súd sa zároveň v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou navrhovateľa v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil aj tým, že odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za účasť jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 02. 12. 2015, pred ktorým navrhovateľ písomným podaním už zo dňa 26. 11. 2015 prvostupňovému súdu oznámil, že berie svoj návrh späť, z dôvodu ktorého zároveň požiadal o jeho zrušenie, a preto bolo povinnosťou súdu prvého stupňa nariadené pojednávanie zrušiť a účastníkov konania, resp. iba odporcu a jeho právneho zástupcu o tom informovať a tým zamedziť zbytočnému navyšovaniu trov konania.

Súd prvého stupňa rozhodol vecne nesprávne, keď odporcovi napadnutým uznesením priznal aj odmenu za úkon právnej služby - odvolanie proti v poradí prvému uzneseniu, ktoré však podal iba do výroku, ktorým rozhodol prvostupňový súd o trovách konania, nakoľko z ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. jednoznačne vyplýva, že za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej patrí odmena iba výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že odporcovi priznal právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách, ktoré vznikli na jeho právnom zastúpení za tri úkony právnej služby, prevzatie a príprava právneho zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.), účasť na pojednávaní dňa 08. 06. 2015 a 22. 06. 2015, 82 eur (§ 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), nakoľko pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci, za odvolanie proti uzneseniu zo dňa 02. decembra 2015, č. k. 24C/119/2015 - 50 do výroku o trovách konania a 45, 64 eur (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.), 3 a 8, 39 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), spolu v sume 184, 92 eur (91, 29 + 22, 82 + 45, 64 + 3 x 8, 39), ktorú v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p. uložil navrhovateľovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech iba čiastočný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.